

POUL WINDING

13. maj 1916 – 15. februar 1966

Poul Winding blev kun 49 år. Alligevel nåede han at yde en mere omfattende og vidtrækkende indsats, end det falder i de allerflestes lod selv gennem et langt liv. Han begyndte som tjenestemand og forlod Centraladministrationen som fuldmægtig. På det videnskabelige område efterlod han sig en produktion, der af omfang var betydelig og af kvalitet fortrinlig. Som lærer virkede han i 24 år ved Handelshøjskolen i København, de sidste 10 år som professor. I 6 år var han desuden Handelshøjskolens rektor, og kort før sin død indtrådte han i formandsskabet for Det økonomiske Råd for at yde sit bidrag til den praktiske formidling af den økonomiske teoris resultater i samfundets tjeneste. Allerede denne korte opregning af hovedpunkterne i hans levnedsløb vidner om rige evner, utrættelig arbejdsindsats og en personlighed, der vandt sig tillid i alle kredse.

Poul Winding voksede op i et lærerhjem i Fredericia. Hans fader døde i en ung alder, men moderen opretholdt hjemmet som lærerinde. Winding valgte efter studentereksamen det statsvidenskabelige studium, som han afsluttede med et smukt eksamensresultat i 1940. Efter aftjening af værnepligten fik han ansættelse i Arbejds- og Socialministeriet, hvor han i 1948 blev fuldmægtig. Han var desuden medarbejder i Prisdirektoratet i årene 1941–45 og virkede som lærer i nationaløkonomi ved Handelshøjskolen i København fra 1942 og som undervisningsassistent ved Københavns universitet 1946–49.

Allerede fra denne periode foreligger der enkelte artikler fra Windings hånd navnlig i tidsskriftet »Økonomi og Politik«, hvor han fra 1947 var medredaktør i sin egenskab af sekretær ved Institutet for Historie og Samfundsøkonomi. Det endelige valg mellem en embedsmandskarriere og et arbejde med forskning og undervisning traf han i 1949 med ansættelsen som lektor i nationaløkonomi ved Handelshøjskolen i København. Dermed sikredes en fast tilknytning til den læreanstalt, hvor Winding siden lagde sine kræfter, og hvor han hurtigt avancerede til den højeste og mest ansvarsfulde post. Hans udnævnelse til docent forelå i 1953, tre år senere fik han Handelshøjskolens andet professorat i faget nationaløkonomi, og i 1957 blev han højskolens rektor.

Straks efter oprettelsen af lektoratet gik Winding i gang med udarbejdelsen af lærebogsmateriale for de studerende ved Handelshøjskolen. Det første re-

sultat heraf var bogen *Konjunkturer og Kriser*, der udsendtes i 1951 i samarbejde med Niels Banke. Det var anden udgave af Niels Banke's tidligere udsendte bog af samme navn. Winding skrev heri nogle nye konjunkturteoretiske afsnit med tanke på bogens anvendelse som supplerende lærebog for de HA-studerende. Jeg fulgte dette arbejde fra uge til uge som hans nærmeste kollega ved Handelshøjskolen og blev vidne til den arbejdsform, der altid karakteriserede ham. Når han stødte på et økonomisk problem, der krævede dyberegående udredninger, havde han svært ved at boje udenom og gå videre i teksten. Han følte det som en intellektuel nødvendighed at trænge til bunds i spørgsmålene. Det, der var tænkt som en relativ kortfattet og elementær indføring i konjunkturteoriens grundtræk, blev derfor en dybtgående analyse af nogle centrale konjunkturteoretiske problemer indenfor rammen af et oplæg, der repræsenterede et nyt og selvstændigt bidrag til konjunkturteorien.

Værdien af dette første skriftlige arbejde af større omfang fra Windings hånd fremgår af, at det seks år senere kom til at udgøre den ene af de to afhandlinger, som lå til grund for erhvervelsen af den statsvidenskabelige doktorgrad.

Det store flertal af de HA-studerende var nok temmelig fortvivlede over sværhedsgraden af dette tillæg til deres pensum, men netop gennem disse afsnit fik de et indblik i videnskabelig nationaløkonomisk metode, som bidrog til at placere deres mere elementære lærebøger i det rette perspektiv og gjorde det klart for dem, at deres øvrige pensum kun omfattede nationaløkonomiens begyndelsesgrunde.

Som lærer var Winding personligt afholdt af sine elever, der værdsatte hans beskedne og uhøjtidelige væsen og stilfærdige humor. Men man betragtede det nok ikke just som en fordel at trække en af de eksamensdage, hvor Winding var eksaminator. Hans ubønhørlige krav om en virkelig tilegnelse af stoffet fornægtede sig heller ikke ved eksamensbordet eller ved bedømmelsen af skriftlige opgaver. Han har imidlertid gennem sine strenge kvalitetskrav ydet et uvurderligt bidrag til at placere de danske handelshøjskolors undervisning og eksamen på det niveau, der bør kendetegne enhver højere læreanstalt. De studerende, der kom ham på nærmere hold som lærer eller som rektor, lærte at respektere hans redelige karakter og vilje til at hjælpe ethvert menneske, der havde brug for hans råd eller bistand.

I umiddelbar fortsættelse af arbejdet med lærebogen, der blev mere tidkrævende end oprindeligt planlagt, deltog Winding sammen med Bjarke Fog og mig i udarbejdelsen af den lærebog i nationaløkonomi, der siden har været benyttet ved handelshøjskolerne og ved flere andre højere læreanstalter i Norden. I dette samarbejde var Winding bestandig den af de tre forfattere, der stillede de strengeste krav om præcision og omhu i hver detaille. Hans egne bestræbelser for at opfylde disse krav prægede de afsnit, han selv udarbejdede, men reddede samtidig de to medforfattere fra i en række tilfælde at

foretrække løsninger, der gik lettere hen over problemerne end forsvarligt og nødvendigt.

For Bjarke Fog og mig var samarbejdet om første udgave af denne bog en intellektuel berigelse, og det var med stor beklagelse, vi måtte akceptere, at Winding på grund af sine forpligtelser som rektor ved Handelshøjskolen ikke havde arbejdsmæssige muligheder for en indsats af tilsvarende omfang ved udarbejdelsen af bogens reviderede udgave i 1960-61. Også her virkede han dog som den årvågne kritiker.

Omtrent samtidig med afslutningen af Nationaløkonomiens første udgave modtog Winding en opfordring af Bikuben til at udarbejde en afhandling om det danske kapitalmarked med henblik på offentliggørelse i anledning af Bikubens 100-års jubilæum i marts 1957. Han akcepterede med glæde denne opfordring, fordi den kunne give anledning til at arbejde med et konkret deskriptivt stof i modsætning til lærebogernes mere generelle og teoretiske oplæg. Windings interesse for analyser af faktiske økonomiske tilstande i Danmark bevises ikke blot af hans medarbejderskab ved Økonomi og Politik, der afsluttedes med en periode som eneredaktør i 1956-57, men også af det forhold, at han i 1951-54 var medarbejder ved Det økonomiske Sekretariat.

Uden tvivl har det været i Windings tanker, at den afhandling, som Bikuben opfordrede ham til at udarbejde, kunne egne sig som disputats. Imidlertid udtalte det sagkyndige udvalg, som i 1953 indstillede Winding til et docentur i nationaløkonomi ved Handelshøjskolen, at han var »fuldt kvalificeret til et docentur eller professorat«. På dette grundlag søgte Handelshøjskolen naturligt nok docenturet omdannet til et professorat så hurtigt som muligt, og den hertil fornødne bevilling opnåedes i foråret 1955. Uanset den nævnte indstilling ønskede Winding imidlertid selv at levere et yderligere bevis på sine videnskabelige kvalifikationer, før han blev udnævnt til professor. Da analysen af det danske kapitalmarked krævede indsamling af et stort materiale til dels baseret på udsendte spørgeskemaer til institutioner og virksomheder og derfor ville blive meget tidkrævende, besluttede Winding jævnsides med en fortsættelse af denne undersøgelse at skrive en teoretisk afhandling, der byggede videre på det oplæg, der var givet i hans afsnit i *Konjunkturer og Kriser*.

Det forekom hans venner og kolleger, at dette måtte være en dristig beslutning, der ville stille næsten umenneskelige arbejdsmæssige krav, men det lykkedes virkelig for Poul Winding i løbet af året 1955 at gennemføre denne plan og skrive afhandlingen *Some Aspects of the Acceleration Principle*, der sammen med de forannævnte afsnit af *Konjunkturer og Kriser* indbragte ham den statsvidenskabelige doktorgrad. Forsvaret fandt sted den 17. juni 1957 med professorerne Carl Iversen og Anders Hald som officielle opponenter, medens professor Kjeld Philip og daværende docent Arne Rasmussen opponerede ex auditorio.

Som noget enestående ved denne begivenhed må det nævnes, at doktoran-

den på dette tidspunkt allerede var professor og rektor ved en højere læreanstalt. Udnævnelsen til professor i nationaløkonomi ved Handelshøjskolen forelå efter enstemmig indstilling fra et sagkyndigt udvalg i november 1956. I januar 1957 afsluttedes forhandlinger mellem Handelshøjskolens bestyrelse og undervisningsråd om valget af direktør, professor Christen Møllers efterfølger som Handelshøjskolens rektor. Disse forhandlinger, som havde stået på i nogen tid, gav til resultat, at Poul Winding var det navn, der kunne vinde tilslutning fra alle sider. På denne baggrund anså Winding det for sin pligt at sige ja, og han accepterede valget for en 5-årig periode.

Professor Christen Møllers pludselige død den 7. maj 1957 medførte, at Winding måtte tiltræde som rektor nogle måneder tidligere end planlagt. Heller ikke til afslutningen af *Det danske Kapitalmarked* fik han derfor den arbejdsro, han nok kunne have fortjent. I begyndelsen af 1958 kunne imidlertid dette både af omfang og indhold betydelige værk gå i trykken. Winding kunne herefter for alvor kaste sig ud i de krævende arbejdsopgaver, som rektorhvervet medførte, og i de følgende år optog Handelshøjskolens administration den væsentligste del af hans tid og kræfter.

Hans arbejde som rektor prægedes af samme grundighed og flid som hans videnskabelige og pædagogiske indsats. Han nøjedes ikke med at føre forsædet ved møder og forelægge sager, andre havde bearbejdet. Han måtte selv til bunds i alle problemer. Winding skrev personligt betænkninger fra interne studieudvalg, udarbejdede tabelbilag og engagerede sig i enhver side af Højskolens virksomhed og planlægning. Der gennemførtes omfattende studie-reformer i hans rektorperiode, herunder navnlig det nye cand. merc.-studium, og grunden blev lagt til Højskolens overgang til selvejende institution, der fuldbyrdedes i 1965. Winding nåede også at opleve Undervisningsministeriets godkendelse af den erhvervsøkonomiske doktorgrad.

Ved forhandlinger var Winding ikke den, der hurtigt gav køb for at komme til enighed om et resultat. Havde han efter et omhyggeligt forarbejde dannet sig en mening om en sags rette løsning, kunne han vedholdende, ja stædigt, argumentere for sine synspunkter, og ikke sjældent førte han en sag til sejr ved ihærdigt arbejde og udholdende forhandlinger, hvor de fleste i hans sted ville have opgivet kampen på et tidligere stadium eller akcepteret et kompromis. Der stod respekt ikke blot om hans enestående arbejdsindsats og viden, men også om hans ubetingede personlige redelighed i alle forhold, til sager såvel som til mennesker.

Rektorhvervet førte en række tillidsposter med sig i ledelsen af videnskabelige fonds og institutioner, hvoraf blot skal nævnes formandsskabet for Videnskabsfondens kommission for samfundsvidenskaberne og for Den teknisk-videnskabelige Fonds kommission for erhvervsøkonomi og administration. Endvidere var Poul Winding 1957-65 medlem af Monopolrådets forretnings-

udvalg og af flere offentlige kommissioner og udvalg, og i sommeren 1965 påtog han sig hvervet som kvæstor for Carlsbergfondet.

Efter indtrængende opfordring fra sine kolleger ved Handelshøjskolen gik Winding med til et års forlængelse af sin 5-årige rektorperiode i 1962, ikke mindst fordi han gerne ville være med til at afslutte arbejdet i Udvalget vedrørende Handelshøjskolevæsenets Forhold. Winding var her formand for et arbejdsudvalg, til hvis betænkninger han personligt udarbejdede både tekst og tabelmateriale. I 1963 insisterede han på at ville vende tilbage til den gerning som forsker, der stod hans hjerte nærmest. Også efter dette tidspunkt ydede han dog som medlem af Handelshøjskolens undervisningsråd en omfattende arbejdsindsats ved tilrettelæggelsen af Højskolens nye status og studieformer. Først i foråret 1965 blev der tid til et længe planlagt studieophold i USA. Winding vendte tilbage herfra oplagt til nye videnskabelige arbejder men også villig til at yde en praktisk indsats i samfundets tjeneste ved at acceptere opfordringen til at indtræde i formandsskabet for Det økonomiske Råd.

Brat og uden forvarsel satte døden punktum for Poul Windings livsbane i en tidlig alder. Ganske vist var en rig høst bragt i hus allerede, men store løfter for en fremtidig gerning i videnskabens og samfundets tjeneste måtte henstå uopfyldt. Dansk nationaløkonomi og i særdeleshed den økonomiske forskning og undervisning ved Handelshøjskolen i København vil smerteligt og længe føle savnet af Poul Windings arbejdskraft og videnskabelige evner og af hans fine og ægte personlighed.

P. Nyboe Andersen*

Ved Poul Windings død har vi mistet ikke alene et ualmindelig fint menneske, men også en betydelig videnskabsmand. Hans menneskelige egenskaber var så usædvanlige, at de, der stod ham nær, først og fremmest føler tomrummet efter en levende og fantasirig personlighed, som det altid var værdifuldt at tale med, hvad enten det gjaldt personlige eller videnskabelige problemer. Hans tankegang var præget af ubestikkelig redelighed og en uselvvisk interesse for andre mennesker. Hos Poul Winding søgte man aldrig bistand forgæves.

Hans betydning som videnskabsmand ligger ikke alene i hans trykte produktion, men lige så meget i den påvirkning, han udøvede på miljøet under private diskussioner eller under møder, hvor videnskabelige emner blev drøftet.

Det var karakteristisk for ham, at han altid reagerede mod forenklinger. En hurtig, kategorisk udtalelse blev omgående anfægtet – ofte i spøgefuldst form. Hans fantasi kunne frembringe en lang kæde af modifikationer, som

* Professor ved Handelshøjskolen i København, dr. oecón.

blev forelagt med stor grundighed og stædighed, og som altid indeholdt interessante aspekter af problemet, men som gjorde det vanskeligt for ham selv at veje de forskellige forhold mod hinanden, således at visse generaliseringer kunne formuleres.

I den stadige spænding mellem trangen til at forenkle og ønsket om at dække alle relevante muligheder lå Poul Windings interesse så afgjort i at gennemgå alle muligheder for at få rede på hvert enkelt forhold. En sådan indsats er en ganske nødvendig forudsætning for, at et videnskabeligt milieu kan udvikle sig, og her vil han efterlade et stort savn.

Hans trykte produktion er præget af den samme grundlæggende egenskab. Hans bøger blev altid væsentlig større end planlagt, og det tog væsentlig længere tid at få dem færdige, end han oprindeligt havde stilet mod. De fleste oplever, at det er vanskeligt at overholde tidsfrister, men for Poul Winding var det nok vanskeligere end almindeligt, fordi han måtte føle sig sikker på, at alle sider af sagen var belyst.

Selv om han beherskede det meste af den økonomiske teori, ligger hans hovedindsats inden for investeringsteorien og penge- og renteteorien.

Det første større problem, han blev opslugt af, var accelerationsprincippet betydning i konjunkturudviklingen. Det er en kendt sag, at investeringerne såvel i realkapital som i lagre varierer kraftigere under konjunkturforløbet end forbruget. Som forklaring herpå har man opstillet en investeringsfunktion, der er yderst forenklet og mekanisk. Man kan sige, at det er en stram kapacitetsfunktion, der fastlægger en ganske enkel sammenhæng mellem afsætning og realkapitalbestand. Denne konstruktion har været et væsentligt element i konjunkturteorien, om end man i stigende grad har fremhævet, at der indgår en lang række variabler i investeringsfunktionen, som bevirker, at systemet er betydelig mere elastisk.

I *Konjunkturer og kriser* mente Poul Winding, at udviklingen i investeringerne i væsentlig grad kan forklares ved denne sammenhæng. I disputatsen er der imidlertid boret så dybt i alle de forudsætninger, man har vænnet sig til at gøre, at tilliden til den enkle forklaring forsvinder.

Poul Winding har sat sig for at gennemtænke, hvordan den enkelte i handelsleddet eller i produktionsleddet kan reagere, således at man får et langt mere differentieret billede end det traditionelle mekaniske accelerationsprincip. Nogle facetter i gennemgangen er måske ikke så tungtvejende, men hovedsynspunktet er utvivlsomt værdifuldt, fordi det får os til konkret at forstå, hvorfor udviklingen er mere kompliceret, end den oprindelige teori beskrev. Det skyldes vel i særdeleshed, at forventningerne påvirkes af mange andre forhold end den løbende afsætning.

Det er blevet sagt, at Poul Windings forudsætninger i de ræsonnementer, han opstiller, er ret virkelighedsfjerne. Det er nok rigtigt, men alle de mange forhold, der drages frem, forøger alligevel vor forståelse af virkeligheden.

Disputatsen er derfor meget værdifuld, men også vanskeligt tilgængelig. Poul Winding kom ikke let til sine resultater, og det gør hans læsere heller ikke. Man skal tage sig tid til at gennemtænke forudsætningerne og så følge forfatteren gennem lange og ofte besværlige taleksempler, hvor man så til slut skimter den generelle betydning af kasuistikken.

I mange tilfælde ville en mere generel, matematisk formuleret fremstilling være lettere at forstå; men den ville ikke være så levende. Man ville blot hastigt se på parametrene, konstatere betydningen af yderværdier og så gå til næste punkt. Hos Poul Winding er sagerne anderledes grundigt gennemtænkt.

Hans anden hovedindsats ligger i værket *Det danske kapitalmarked*, som er udgivet af Bikuben. Det er skrevet i samme periode som disputatsen og indeholder i virkeligheden stof til en disputats, samtidig med at det har meget omfattende, mere elementære deskriptive afsnit. Man kan sige, at det dels sigter på at være en håndbog, dels et bidrag til den økonomiske teori.

Det er en kolossal opgave at give sig i kast med: at finde den teori, der forklarer, hvad der sker på kapitalmarkedet, samtidig med at de institutionelle forhold finder deres plads i systemet. Det er en selvfølge, at man ikke vil kunne sige, at en sådan opgave er løst, fordi der altid vil være flere eller færre mangler. Derimod kan man sige, at forsøget er værdifuldt, og at værket indeholder en lang række synspunkter og oplysninger, som medfører, at både teoretikere og de, der skal udforme pengestatistikken, må søge vejledning i bogen.

Det gamle uløste og formentlig uløselige problem om forholdet mellem kort og lang rente er nok det, der står svagest i bogen. Derimod er der gjort et umådeligt arbejde for at belyse valg af finansieringsmetoder i forskellige sektorer i økonomien. Der har været udsendt spørgeskemaer til en lang række virksomheder, som desuden i vidt omfang er blevet interviewet bagefter. Poul Winding gennemgik personligt alle skemaer og foretog alle samtaler selv. Det er igen kravet om at være sikker på, at alle forhold skal være belyst, der ligger bag.

Under dette arbejde er også pengeinstitutternes placeringspræferencer kommet i søgelyset – et emne, som senere er kommet stærkt frem i den toneangivende angelsaksiske litteratur.

I virkeligheden er meget af dette arbejde et udmærket udgangspunkt for en forbedring af pengestatistikken, som vi stadig har behov for. Dette gælder også det heroiske forsøg på at opstille en fordringsbalance mellem de forskellige sektorer. Der ligger et umådeligt arbejde i denne tabel, som viser, hvor mange oplysninger vi mangler, og derfor burde være en spore til at skaffe dem til veje. Poul Winding var selv klar over, at andre burde have lavet en sådan opstilling, men som han sagde, når de ikke ville gøre det, måtte han jo selv.

Af de mange artikler, der foreligger, er der navnlig grund til at hæfte sig ved den lille note i Zeuthen-festskriftet. Det er et af de mest tankevækkende

bidrag fra Poul Windings side. Han var selv meget optaget af det, men gjorde som sædvanlig ikke reklame for sin idé. Man sammenligner i investeringsteorien ofte investeringer af forskellig varighed og analyserer, under hvilke forudsætninger en investering er fordelagtig fremfor en anden. Men sammenligningerne halter, fordi man som regel ikke interesserer sig for, hvad der sker med de frigjorte beløb, der kommer ind ved afskrivningerne. Det er igen et eksempel på, at man må korrigere forenklinger, når man tænker eksemplerne igennem.

Det er således en frugtbar, om end ofte vanskeligt tilgængelig, produktion, Poul Winding har efterladt sig. Vi talte ofte spøgende, om det forholder sig sådan, at selvstændig tankevirksomhed ophører i 30 års, 40 års eller 50 års alderen; men jeg føler mig overbevist om, at Poul Windings specielle egenskaber ville have frembragt mange værdifulde synspunkter, hvis vi havde beholdt ham længere.

Erik Hoffmeyer*

FORTEGNELSE OVER PROFESSOR POUL WINDINGS SKRIFTER

Den efterfølgende bibliografi omfatter bøger, tidsskriftartikler m. v. samt boganmeldelser. En udvidet bibliografi, der tillige medtager anmeldelser af professor Windings egne værker, offentliggøres i *Erhvervsøkonomisk Tidsskrift* nr. 2, 1966.

Fru Kirsten Winding og professor, dr. polit. P. Nørregaard Rasmussen har med stor venlighed gennemset og suppleret fortegnelsen, der er udarbejdet af bibliotekar ved Handelshøjskolens bibliotek, cand. merc. Erik Larsen og bibliotekar ved Det kgl. Bibliotek, cand. polit. Thorkild Davidsen.

Bøger:

1951

(Niels Banke og ---), *Konjunkturer og kriser*. København 1951. 439 p.

1952

(P. Nyboe Andersen, Bjarke Fog og ---), *Nationaløkonomi*. København 1952. 431 p.

1954

(Carl Iversen, --- and Poul Nørregaard Rasmussen), *A report on monetary policy in Iraq*. København 1954. 331 p.

1956

(P. Nørregaard Rasmussen, --- og Niels Banke), *Afsnit af samfundsbeskrivelsen*. København 1956. 110 p. Duplikeret.

1957

(P. Nyboe Andersen, Bjarke Fog & ---), *Kansantaloustiede*. Helsinki 1957. 512 p.

Some aspects of the acceleration principle. København 1957. 254 p. (Disp.).

* Nationalbankdirektor, dr. polit.

1958

Det danske kapitalmarked. Bidrag til en belysning af dets struktur og funktion. København 1958. Bd. 1 (605 p.) og Bd. 2 (tavlehefte).

1961

(P. Nyboe Andersen, Bjarke Fog og ---), *Nationaløkonomi*, 2. udg. København 1961. 384 p.

1964

Statistiske undersøgelser vedrørende de erhvervsøkonomiske specialstudier ved Handelshøjskolen i København i årene 1955–1963. København 1964. 65 p. + 40 tabeller. Duplikeret.

Poul Winding var endvidere medforfatter til betænkninger om økonomiske og socialpolitiske emner og fungerede således som hovedsekretær for en arbejdsgruppe vedrørende sygekasseforhold og offentlig sundhedsforsorg, der i 1948 afgav betænkningen *Social sikring i sygdomstilfælde*.

Tidsskriftartikler m. v. :

1945

Nye forslag til reformering af arbejdsløshedsunderstøttelsen. Socialt Tidsskrift, årg. 21, 1945, afd. A. p. 305–32.

1946

Danmarks konkurrenceevne over for udlandet. Erhvervsliv, årg. 1, nr. 12, 1946, p. 6–7.

1947

Sovjetunionen under den fjerde femårsplan. Økonomi og Politik, årg. 21, 1947, p. 171–192.

1948

Krigskadeerstatningsleverancerne fra de vesttyske zoner. Økonomi og Politik, årg. 22, 1948, p. 1–8.

U.S.A.s valg. Økonomi og Politik, årg. 22, 1948, p. 243–57.

1951

Den økonomiske udvikling i Sovjetunionen. Økonomi og Politik, årg. 25, 1951, p. 270–82.

1952

Nogle bemærkninger om sociale spændingsforhold med særligt henblik på udbyttedeling og bedriftsråd. Handelsvidenskabeligt Tidsskrift, årg. 16, 1952, p. 59–73.

Træk af Brasiliens økonomiske udvikling. Økonomi og Politik, årg. 26, 1952, p. 259–68.

Omkring den europæiske betalingsunion. Handelsvidenskabeligt Tidsskrift, årg. 16, 1952, p. 81–105.

»Sociallovgivningen« i: *Borger i Danmark.* En grundbog for studiekredse i medborgerkundskab. København 1952, p. 79–97. (Ny udgave i 1955).

1953

Om prisdannelsen på markeder med få købere. Nogle simple tilfælde. Det danske Marked, årg. 12, 1953, p. 142–50.

Om prisdannelsen på markeder med få købere. Det generelle tilfælde ved autonom handlemåde med hensyn til konkurrentens købte mængde. Det danske Marked, årg. 12, 1953, p. 212–19.

Japans økonomi siden den 2. verdenskrig. Økonomi og Politik, årg. 27, 1953, p. 128–48.

Konvertibilitetsspørgsmålet. Nationaløkonomisk Tidsskrift, bd. 91, 1953, p. 111–42.

Ændringer i den økonomiske politik i Sovjetunionen. Økonomi og Politik, årg. 27, 1953, p. 335–44.

1954

Osteuropas økonomiske udvikling. Økonomi og Politik, årg. 28, 1954, p. 41–52.

1955

De underudviklede landes fremtid. Perspektiver og problemer. Handelshøjskolens årsberetning 1954/55, p. 7–20. (Foredrag ved Handelshøjskolens årsfest 22. juni 1955).

1956

Om virkningerne af en øget produktion af importsubstitutter. Det danske Marked, årg. 15, 1956, p. 90–100. (Svar på artikel af Jørgen Gram, »Arbejdsmarkedskommissionen docerer økonomi«, samme årg., p. 50–53). Svar fra Jørgen Gram, »Om verdensfjerne forudsætninger, indholdet af videnskabelige tidsskrifter m.m.«, samme årg., p. 155–61 og replik fra P. W., p. 161–62.

Konjunkturspredning og betalingsbalanceudligning. Festskrift til Christen Møller, København 1956, p. 413–41.

1958

En note om valget mellem investeringer med forskellig løbetid. Festskrift til Frederik Zeuthen, København 1958, p. 373–82.

1965

Offentlige udgifter og deres finansiering. Kronik i »Politiken« 3. november 1965.

Poul Winding skrev endvidere de løbende oversigter over den økonomiske udvikling i Danmark i »Økonomi og Politik« i tidsskriftets årg. 20, 1946, samt oversigterne over den internationale økonomiske situation fra årg. 26 nr. 4, 1952 til årg. 30, nr. 3, 1956.

Desuden var Poul Winding medarbejder ved *Hagerups illustrerede konversationsleksikon*. Fjerde gennemsete og forøgede udgave. Bind 1–10. København 1948–53.

Poul Windings anmeldelser af andres værker:

1946

Tidsskriftet »Menneske og Miljø«. Anm. i *Socialt Tidsskrift*, årg. 22, 1946, afd. A, p. 98–99.

1947

Harris, R. W.: National Health Insurance in Great Britain 1911–46. London 1946. Anm. i *Handelsvidenskabeligt Tidsskrift*, årg. 11, 1947, p. 38–40.

Kallestrup, Lauge R.: Arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. København 1946. Anm. i *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, bd. 85, 1947, p. 210–11.

1949

Zeuthen, F.: Social Sikring. København 1948. Anm. i *Socialt Tidsskrift*, årg. 25, 1949, afd. A, p. 330-32.

1952

Abramowitz, M.: Inventories and business cycles with special reference to manufacturers' inventories. New York 1951. Anm. i *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, bd. 90, 1952, p. 257-59.

Axel Nielsen til Minde. København 1951. Anm. i *Socialt Tidsskrift*, årg. 28, 1952, afd. A, p. 344-49.

Paldam, Jørgen: Planlægning for velfærd. København 1952. Anm. i *Handelsvidenskabeligt Tidsskrift*, årg. 16, 1952, p. 144-47.

1953

World Economic Report. 1951-52. United Nations Publication. Anm. i *Socialt Tidsskrift*, årg. 29, 1953, afd. A, p. 373-75.

Schneider, Erich: Einführung in die Wirtschaftstheorie. I-III Tübingen 1947-52 Anm. i *Handelsvidenskabeligt Tidsskrift*, årg. 17, 1953, p. 188-97.

1954

Lundberg, Erik: Konjunkturer och ekonomisk politik. Stockholm 1953. Anm. i *Handelsvidenskabeligt Tidsskrift*, årg. 18, 1954, p. 266-70.

1955

Bjerke, Kjeld: Opsparing, kapitalbevægelse og formuernes sammensætning i København 1949. København 1954. Anm. i *Erhvervsøkonomisk Tidsskrift*, årg. 19, 1955, p. 62-64.